

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13Er/769/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512207702
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Bernátová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2512207702.2

Uznesenie

Okresný súd Piešťany vo veci exekúcie oprávneného: ORIFLAME SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 31 348 751, so sídlom Staromestská 3, Bratislava, v zastúpení: JUDr. Eva Marková, advokátka so sídlom Sibírska 14, Bratislava, proti povinnému: R.. K. D., R.. XX.XX.XXXX, U.. A. XX.XX.XXXX, R. D. Š. XXX/XX, A., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Petra Kunu (nástupca súdneho exekútora JUDr. Václava Kunu), so sídlom exekútorského úradu Miletičova 20, Bratislava pod č. EX 2163/2012 na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 56,99 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. zamietla.

II. Súd návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. zamietla.

III. Súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietla.

odôvodnenie:

1. Dňa 11.06.2012 sa na základe návrhu oprávneného doručeného súdnemu exekútorovi začalo exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok č. k. 10C/93/2011 - 16 zo dňa 29.09.2011 vydaný Okresným súdom Piešťany (ďalej len „exekučný titul“).

2. Dňa 20.06.2012 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverením č. 5204*047863 zo dňa 25.06.2012 vydaným Okresným súdom Piešťany bol poverený vykonaním exekúcie súdny exekútor JUDr. Václav Kuna (ďalej len „súdny exekútor“), na vymożenie sumy 56,99 eur s príslušenstvom a trov exekúcie.

3. Dňa 28.01.2020 vydal súdny exekútor Upovedomenie o zastavení starej exekúcie a Výzvu na úhradu trov starej exekúcie, v ktorej upovedomil oprávneného o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1, písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), pretože uplynula rozhodná doba. Súčasne súdny exekútor vyzval oprávneného, aby do 60 dní od ukončenia exekučného konania zaplatil trovy starej exekúcie vo výške 42,00 eur, ktoré pozostávajú z paušálnych trov vo výške 35,00 eur a z dane z pridanej hodnoty z paušálnych trov vo výške 7,00 eur.

4. Dňa 30.03.2020 predložil súdny exekútor súdu na rozhodnutie námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie podané v zmysle § 7 ZoUNEK. Spolu s podanými námietkami predložil súdny exekútor súdu aj vydané upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

5. Námietyky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zo dňa 11.03.2020 oprávnený odôvodnil rozporom upovedomenia o zastavení starej exekúcie so zákonom č. 233/2019 Z. z., ako aj rozporom ustanovení tohto zákona a na jeho základe vydaného upovedomenia o zastavení starej exekúcie s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“ alebo „Ústava“), a to s ustanoveniami čl. 1. ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a ods. 4, čl. 13 ods. 3 a ods. 4, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj rozporom s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a rozporom s čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 (ďalej aj len Protokol č. 1). Exekučné konanie bolo začaté a je vedené podľa právnej úpravy Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Predmetná úprava Exekučného poriadku dôvody zastavenia tejto exekúcie z dôvodov uvedených v zákone č. 233/2019 Z.z. a v doručenom upovedomení o zastavení starej exekúcie neobsahuje a jej zastavenie z takýchto dôvodov neumožňuje, vzhľadom na čo oprávnený konštatuje porušenie svojich základných práv garantovaných čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 1 Protokolu 1, vo vzťahu k pohľadávke oprávneného vymáhanej v tomto exekučnom konaní a vo vzťahu k svojim základným právam vzťahujúcim sa k tomuto exekučnému konaniu. Oprávnený požiadal súd, aby v rámci rozhodovania o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP prerušil konanie o námietkach do času meritórneho rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) a podal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade zákona, a to jeho ustanovení čl. I §1 ods. 1 a 2, § 2 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 1 prvá veta, § 6 ods. 1 prvá veta, § 6 ods. 2, § 8 ods. 3 až ods. 6, § 9 ods. 1 až ods. 3, čl. II. bod 5 s vyššie uvedenými ustanoveniami Ústavy SR, Dohovoru a Protokolu 1. Zákon v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy a princípmi právneho štátu ním garantovanými vstupuje a zasahuje do exekučných konaní začatých pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona vrátane exekučného konania vedeného oprávneným tak, že do právneho poriadku retroaktívne zavádza legálnu definíciu „starej exekúcie“ v nadväznosti na dobu jej vedenia v období pred účinnosťou tohto zákona, upravuje postup ukončenia starých exekúcií ex lege, svojvoľne a arbitrárne uzákoňuje zastavenie starých exekúcií v nadväznosti na uplynutie rozhodnej doby ich vedenia, upravuje vznik exekučného titulu „sui generis“ voči oprávnenému v starej exekúcii o upovedomenie o zastavení starej exekúcie a ukladá oprávnenému v starej exekúcii povinnosť uhradiť exekútorovi paušálne trovy exekúcie v sume 35,- eur bez DPH (42,- eur s DPH), upravuje okamih ukončenia starých exekúcií, povinnosť exekútorov v starých exekúciách zrušiť všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii v nadväznosti na neosvedčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným v 30 dňovej lehote, implicitne upravuje meritórny prieskum exekučných titulov oprávneného exekučným súdom (napríklad podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, aplikácia noriem ochrany spotrebiteľa) v prípade opätovného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinnému s možnosťou exekučného súdu nevydať exekútorovi poverenie na vykonanie novej exekúcie pri opätovnom návrhu, stanovuje podmienky a povinnosti oprávneného pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, napriek procesnému charakteru zákon retroaktívne vstupuje do úpravy hmotnoprávných vzťahov oprávneného a povinného nabúrjavajúc konštituovanú právnu istotu účastníkov hmotnoprávneho vzťahu v otázke premlčania, vyplývajúcu z noriem hmotného práva a prolonguje tieto premlčacie doby o obdobie jedného roka, implicitne stanovuje povinnosť oprávneného opätovnej úhrady súdneho poplatku za opätovný návrh na vykonanie exekúcie (16,50 eura) s vylúčením nároku oprávneného na náhradu trov spojených s jeho podaním. Nakoľko oprávnenému hrozí zastavovanie ďalších starých exekúcií podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK aj v období po podaní týchto námietok, z čoho vyplýva akútna hrozba ďalších budúcich zásahov do základných práv a majetkovej sféry oprávneného, oprávnený odôvodnil žiadosť o podanie požadovaného návrhu podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR aj akútnou hrozbou ďalších budúcich zásahov do základných práv oprávneného a jeho majetkovej sféry. Zároveň vzhľadom na enormné množstvo starých exekúcií, vo vzťahu ku ktorým hrozí ich zastavenie na základe ZoUNEK, je preukázaná aj existencia všeobecného záujmu na posúdení súladu uvedených ustanovení ZoUNEK s Ústavou a Dohovorom ústavným súdom v kontexte rizika vzniku značných škôd a ťažko napravitelných následkov vo vzťahu k veľkému počtu oprávnených vedúcich staré exekúcie. Z uvedených dôvodov oprávnený navrhol, aby súd návrh podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR doplnil aj o požiadavku pozastavenia účinnosti napadnutých ustanovení ZoUNEK ústavným súdom podľa čl. 125 ods. 2 Ústavy do doby jeho rozhodnutia vo veci samej o podanom návrhu. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu oprávnený navrhol, aby v rámci rozhodovania o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd prerušil konanie o námietkach - do času meritórneho rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci samej o jeho návrhu na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade ZoUNEK, a to jeho ustanovení Čl. I § 1 ods. 1 a 2, § 2 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 1 prvá veta, § 6 ods. 1 prvá veta, § 6 ods. 2, § 8 ods. 3 až ods. 6, § 9 ods. 1 až ods. 3, Čl. II

bod 5 s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a ods. 4, čl. 13 ods. 3 a ods. 4, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 1 Protokolu 1, aby takýto návrh Ústavnému súdu SR podal a následne námietkam oprávneného vyhovel, a podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zrušil.

6. Súdny exekútor k námietkam oprávneného uviedol, že sa netýkajú okolností, ktoré by spôsobovali zrušenie upovedomenia o zastavení starej exekúcie alebo by neboli naplnené dôvody zastavenia starej exekúcie podľa § 2 zákona č. 233/2019 Z. z. Námietky považuje za neopodstatnené a účelové s cieľom vyhnúť sa úhrade paušálnych trov súdneho exekútora, voči ktorým zákon nepripúšťa námietky resp. opravný prostriedok. Námietky oprávneného navrhol súdny exekútor zamietnuť.

7. Zo súdneho spisu vyplýva, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi (JUDr. Václavovi Kunovi) doručené dňa 09.07.2012.

8. Podľa § 233a zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

9. Dňa 01.01.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z., ktorý upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31.3.2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“), s tým, že na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 1 ods. 1, 2 zákona).

10. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,

b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,

c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo

d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

11. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

12. Podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

13. Podľa § 6 ods. 1 ZoUNEK, trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

14. Podľa § 6 ods. 2 ZoUNEK, paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

15. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

16. Podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK, exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo, b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.

17. Podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK, proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

18. Podľa § 7 ods. 2 ZoUNEK, námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

19. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK, súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

20. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

21. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

22. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

23. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“), súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania.

24. Podľa § 162 ods. 2 a 3 CSP, súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

25. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

26. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

27. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 CSP („Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.“). Táto formulácia vytvára súdu príležitosť, aby konanie preruší aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s Ústavou má v takom prípade právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla

namietnutého porušenia Ústavy, teda na dôkladné vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že Ústava je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

28. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba vtedy, ak sú splnené dve podmienky, a to: 1.) ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou spája s prejednávanou vecou, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore a 2.) v prípade, ak sa súd domnieva, že medzi pod ústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou je nesúlad. Podľa právneho názoru Ústavného súdu SR, všeobecný súd splní podmienku čl. 144 ods. 2 Ústavy, t. j. domnieva sa iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s ústavou, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

29. V predmetnej exekučnej veci súd po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde SR o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s Ústavou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy.

30. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 20/06 z 18.10.2006: „Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Na túto formuláciu ústavy nadväzuje ustanovenie § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého, ak osoby uvedené v ustanovení § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu výslovne uviedol, že „Aj keď sa okresný súd nestotožňuje s právnymi závermi žalobcu, urobil tak z opatrnosti...“, čo znamená, že v danom prípade nie je splnená zákonná náležitosť návrhu na začatie konania, pretože samotný okresný súd síce podal návrh na začatie konania, ale podľa jeho vlastnej formulácie nie je presvedčený o nesúlade namietaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov s uvádzanými článkami ústavy, listiny a dohovoru, ale návrh na začatie konania podal len z dôvodu opatrnosti s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a rozhodovaciu prax odvolacieho súdu.“

31. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP možno prerušiť konanie iba v tom prípade, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, a teda nie v prípade, ak k takému záveru dospel účastník konania. Na základe uvedeného súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, pretože nezistil dôvod na takýto postup. Súd nie je presvedčený o rozpore zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou, a preto návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol ako nedôvodný a zároveň ako nedôvodný zamietol aj návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zákonom č. 233/2019 Z. z. sa oproti Exekučnému poriadku dopĺňajú dôvody na zastavenie exekúcie, pričom za splnenia zákonných podmienok sú staré exekúcie zastavené zo zákona. Od účinnosti Exekučného poriadku až doposiaľ bol tento mnohokrát novelizovaný a postupne boli dopĺňané, resp. menené dôvody zastavenia exekúcií až do dnešnej podoby a dôvody zastavenia exekúcií napokon vyplývajú aj z iných zákonov a v určitom období sa exekúcie za splnenia zákonných podmienok zastavovali nie rozhodnutím súdu ale zo zákona. Rovnako tak zo zákona sú zastavované staré exekúcie, pričom tieto definoval zákonodarca a určil podmienky. Tieto sú jasné, zrozumiteľné a súd sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou, prípadne Dohovorom a Protokolom č. 1. Zákon v žiadnom prípade nenarúša princíp delby moci a súd je toho názoru, že po judikovaní pohľadávky v procese jej vymáhania je ukončenie vymáhania (exekúcie) iba otázkou procesného prostriedku jej ukončenia a nejde o zásadnú otázku, ktorá by mala byť zverená do kompetencie súdu. Veď predsa ani o ukončení exekúcie vymožením pohľadávky alebo upustením nerozhoduje súd a neposudzuje, či naozaj boli pre také ukončenie splnené podmienky, ale v takom prípade uvedené procesné úkony vykoná exekútor vrátením poverenia súdu a vyhotovením konečného vyúčtovania exekučného konania (podľa Exekučného poriadku účinného

do 31.03.2017). Spôsob ukončenia exekúcie, či už rozhodnutím súdu, zo zákona alebo postupom exekútora je len otázkou procesného úkonu, ktorý v žiadnom prípade nie je v rozpore s Ústavou. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon by mal byť v rozpore s Ústavou alebo Dohovorom ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúcemu starej exekúcii ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Z tohto hľadiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenarúša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. Zákon tak nie je v rozpore s Ústavou a už vôbec nie preto, že podmienky a lehoty na podanie nového návrhu sa môžu javiť ako komplikované. Sú rovnaké pre všetkých oprávnených, ktorí sa tak rozhodnú a rozhodne nie sú nesplniteľné ani pre oprávnených, ktorí vystupujú vo väčšom množstve exekúcií. Pokiaľ podľa zákona oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s podaním nového návrhu, s výnimkou súdneho poplatku, a pokiaľ oprávnený má nahradiť paušálne trovy, tak takéto ustanovenia tiež nie sú v rozpore s Ústavou a zjavne tam, kde nebolo minimálne po dobu 18 mesiacov nič vymožené, pričom exekútor si svoju prácu urobil a vynaložil vlastné prostriedky na jednotlivé úkony, tak je logické, aby oprávnený znášal takéto trovy tak, ako pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou, naopak, takéto definovanie starých exekúcií zreých na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustné a pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré riešia paušálne trovy, tak ani s týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného, pričom vyhláškou bola stanovená minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady a stanovené paušálne trovy sú primerané a proporcionálne vo vzťahu nárokov a ochrany vlastníckych práv exekútora a oprávneného. Pokiaľ ide o predĺženie premlčania, tak tiež tu nie je rozpor s ústavou, pretože sa predlžuje premlčacia doba, ktorá ešte neuplynula a nejde o určenie novej premlčacej doby po uplynutí predchádzajúcej. Okrem toho táto okolnosť nie je podstatná pre aktuálne rozhodnutie. Rovnako to platí aj o tom, že v prípade podania nového návrhu na vykonanie exekúcie bude môcť iný exekučný súd znovu posudzovať návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Tu súd zdôrazňuje, že takéto ustanovenie nemôže byť v rozpore s Ústavou, pretože aj v doterajších exekúciách, prebiehajúcich podľa Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017, bolo povinnosťou exekučných súdov skúmať exekučný titul pri udelení poverenia, avšak aj v ďalšom priebehu exekúcie bola možnosť a povinnosť súdu ex offo zastaviť exekúciu, ak sa rozhodnutie predložené ako exekučný titul doposiaľ nestalo vykonateľným alebo tu bol iný dôvod, a to aj z hľadiska exekučného titulu, pre ktorý bola exekúcia neprípustná.

32. Pre prípad vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie v rozpore so zákonom poskytuje ZoUNEK oprávnenému opravný prostriedok vo forme námietok (§ 7 ods. 1 prvá veta ZoUNEK). Upovedomením v rozpore so zákonom je také upovedomenie, ktoré bolo vydané napr. predčasne, alebo napriek tomu, že neboli splnené zákonné predpoklady pre zastavenie starej exekúcie podľa ZoUNEK. Stará exekúcia sa podľa ZoUNEK zastavuje zo zákona, ak vznikne niektorý z dôvodov jej zastavenia taxatívne vymedzených v § 2 ods. 1 ZoUNEK a v prípade zastavenia exekúcie uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, ak vo veci nie je daná niektorá z výnimiek zastavenia podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK (absolútne výnimky) alebo podľa § 4 ZoUNEK (relatívne výnimky).

33. Exekučné konanie v tejto veci sa začalo pred 01.04.2017, preto je nadobudnutím účinnosti ZoUNEK, potrebné postupovať podľa tohto zákona (§ 233a EP, § 1 ZoUNEK). Súdny exekútor vydal podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Oprávnený podal podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK proti upovedomeniu námietky z dôvodu rozporu upovedomenia so zákonom. Súd preskúmal predložené upovedomenie o zastavení starej exekúcie, námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a tiež obsah ostatného spisového materiálu a dospel k záveru, že námietky boli podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, neboli však podané dôvodne. Zo súdneho spisu vyplýva, že v tejto veci uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi, t. j. vo veci vznikol dôvod zastavenia starej exekúcie ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK. Súčasne nebolo zistené, že ide o starú

exekúciu, ktorá sa podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK nezastavuje a ani neboli preukázané dôvody, v dôsledku ktorých by rozhodná doba neuplynula, ale sa predĺžila (§ 4 ZoUNEK). Zápis exekúcie v centrálnom registri exekúcií nie je predpokladom, ktorého splnenie je podmienkou na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie (nezapísanie exekúcie v CRE nepredstavuje výnimku zo zastavenia starej exekúcie). Pokiaľ oprávnený namietal rozpor upovedomenia o zastavení starej exekúcie so zákonom, takýto rozpor súd nezistil. Exekučný súd nepovažuje zákon za rozporný s Ústavou, a preto nebude za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. iniciovať konanie pred Ústavným súdom SR a z toho dôvodu prerušovať toto konanie. Vzhľadom k uvedenému súd návrhy oprávneného na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na ústavný súd zamietol a námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie ako nedôvodné zamietol (§ 7 ods. 3 tretia veta ZoUNEK). Oprávnený v námietkach neuviedol a nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by spôsobili, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom a exekúcia nebola zo zákona zastavená.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal (Okresný súd Piešťany).

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú. Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť. O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.